

чаніето на много кръвъ осѣщаше са слабъ. — Добръ я завършихъ! думаше си, и пріятельтъ ми Рокебрюнъ ще са смѣе за неопытността ми. Идвамъ, думать ми калпазанинъ, сърдиж са, тѣ ми изгърмѣватъ и побѣгватъ: Хубавъ наистина походъ. Но ей Богу, или ще умрѣ или ще пресушѣ сичкыя родъ на Буттерфлаевцытѣ.

И като си кълнеше честѣтъ и Буттерфлая вървѣше прѣзъ лѣса на свосъ къмъ сѣверъ. А понеже нощъ-та наставаше и не виждаше пѣтъ, приреди си да прѣнощува подъ едно дърво, близу при единъ бистръ чучоръ. Той пи и си омы рапытъ, и ако и да осѣщаше голѣмъ гладъ, принуденъ бѣше да пости. Събра малко сухи дърва, наклади огнь и заспа спокойно. На зарань-тъ, като ся събуди рано видѣ голѣмъ зымъ който бѣше прѣнощувалъ при него подъ самата му дреха, захвърли го на земѣтъ, пое вчерашныя си пѣтъ и благополучно стигна въ единъ отстраненъ чифликъ нѣмскый, дѣто го пріежа гостелюбиво, благодареніе на кысѣжтъ, който, за голѣмо нѣгово щастіе, са намѣри въ джоба му. Съ помощъ-тъ на прѣзрѣнныя този металъ, който днесъ са почита и има сила повече отъ добродѣтель-та и остроуміето, стигна до водопада на Ніагара, отъ тамъ слѣзе по езерото Онтарио и по рѣката на св. Лаврентія въ Монреаль, дѣто пріятельтъ му Рокебрюнъ ся почуди като го видѣ че са върна толкозь скоро.